

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Részletüzet.

Pécs, 1899. augusztus 16.

A régi, u. n. jóvilágban, mikor a hitelviszonyok még fejletlenek voltak, általános szabály volt, hogy a publikum akkor ment a vásárra, ha pénze volt, hitelt legfőleg a kereskedő, meg egy pár könyvelő pénzparázló vett igénybe. Azóta azonban nagyot fordult a világ. Most már nem kell a publikumnak vásárra menni, fölkeresik otthonában az élelmes ügynökök s a nyakába akasztják áruikat, akár van rá szüksége akár nincs. Az pedig, hogy az agyonzaklatott publikumnak nincsen pénze a vásárlásra, a lehető legszilányabb kifogás, a melyre a toladó ügynökök csak szánalmas mosolylyal szoktak válaszolni.

Mert micsoda özönvíz előtti fölfogás is nyilatkozik meg abban a nézetben, hogy a vásárláshoz pénz is kell! Nem szükséges ehhez manapság egyéb, mint egy aláírás s az óhajtott tárgy, amely után a régi világban hasztalan sóvárgott volna a pénztelen ember, rögtön az ölébe hull. Az az aláírás pedig meg nem öl senkit, mert a mai eladónál kulánsabb embert lámpával sem lehetne fogni.

Ott van a részletfizetés kedvezménye, amely lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is minden megerőltetés nélkül, szinte észrevétlenül törleszthesse olyan cikkek árát, a melyekhez különben csak igen gazdag ember juthatna. S ez nagyon csábító

a szegény emberre, úgy mint volt az uzsorakamat, mikor a hitelező hetenként csak 1—2 krajcárkát kért kamat fejében minden forinttól. Hát egy-két krajcárt csak kiizzadhat a legszegényebb ember is minden héten.

Pedig az a részletüzet veszedelmesen hasonlít az ilyen kölcsönügyletnek: abban rejlik a veszedelme, hogy akkor is vásárlásra csábítja a szegény embert, mikor erre nincsen elkerülhetetlen szüksége, mert a fizetési föltételek látszólag könnyen teljesíthetők. De csak látszólag, mert a szegény ember, kinek jövedelme éppen csak hogy kifutja az elkerülhetetlen életszükségletekre, bizony súlyosan megérzi azt az 1—2 frtnyi részletfizetést, amit kényelmi, vagy éppen fényüzési cikkek fejében havonta el kell csipnie az életföntartáshoz szükséges budgetból.

De a legnagyobb mérvű uzsorát is üzték a részletüzzel, mert azt az árut, mit részletfizetésre akasztott az ügynök a szegény ember nyakába, rendszerint kétszeres, háromszoros árban számította. Tehette, mert a tapasztalatlan vevő legtöbbször nem is birt helyes fogalommal a csillogó áru valódi értékéről s ha kockázatot is néha egy-egy megjegyzést az ár magas voltáról, a bőbeszédű ügynök csakhamar megnyugtatta azzal, hogy ebben az árban benne vannak a vételárnak a hosszú részletfizetési időtartam alatt járó kamatai, amely időtartam pedig az előre megállapi-

tottnál is hosszabbra nyulhatik, mert arról is biztosította az ügynök a vevőt, hogy ha a részletet pontosan nem fizethetné, az eladó továbbra is béketűrővel lesz s az egész alkunak rendszerint az volt a záradéka, hogy a vevő a részletet akkor fizesse, a mikor teheti, ezért baja nem lesz.

Mikor aztán akár rendkívüli kiadások fölmerülése, akár a várt bevételek elmaradása folytán a részletfizetés — támaszkodva az ügynök ígéretére — hébe-korba elmaradt, akkor jött a pör az egész visszalévő vételárhátralékért s hasztalan védekezett a szegény vevő a vételügyletet megkötő ügynök ígéretével, a bíróság elmarasztalta az egész vételárnak és busás költségeknek 8 nap alatti megfizetésében, mert az ügynök csak közvetítette a vételt, de az eladó meghatalmazottja nem volt s így a nyomtatott adás-vételi formulárétól eltérő kedvezményeket és föltételeket megállapítani sem volt jogosítva.

Jött aztán a foglalás és árverés, ha csak valahol busás kamatu kölcsönpénzhez nem juthatott a becsapott vevő, a minek révén aztán ezer és ezer rendezett kis háztartás indult már züllésnek.

Azok a visszaélések, a melyek a részletüzet terén oly sűrűn fölburjánzottak, magukra vonták a kormány figyelmét is s az igazságügyminiszterium törvényjavaslatot dolgoztatott ki, melynek célja a részletüzet révén elterjedt visszaéléseket megakadályozni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Levél.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Sokáig töprengtem azon, hogy hosszú hallgatás után hogyan kezdjek hozzá első tárcámhoz. Nem volt olyan nap, hogy erőm ne vett volna rajtam a jó akarat, mely tétlenségemet leigázta volna, ha . . . ura lettem volna gondolataimnak. De midőn valamikor hozzá akartam fogni, annyi minden megirni való kínálkozott, hogy legkényelmesebb lesz, ha egyikhez sem fogok hozzá. Hanem ezek pillanatnyi hangulatok lévén, vártam nagyobb dologra, mely kiközkentsen egyhangu lomhaságomból s neki bátorítsa szilaj képzeletemet, hogy ez a bűbajos környék, mely itt az Alföld peremén, a Kárpátok aljában terül el, ne maradjon el a tárcáim közül. (Pedig hát ennél sokkal nyomosabb ok lehet az, hogy a mi kedves Szerkesztő urunk alaposan le-lehord lustaságomért a többiek előtt.)

Nos! ez az ok ma váratlanul megjött. Olyan egyszerű dolog, de mégis kiközkentett a hétköznapiságból. Elárulom, hogy mi volt, tekintve elterjedésüket, talán meg sem lepő. Egy aranyszélű képeslevelezőlap alig pár sorral. Ki írta, ki az, kinek feltűnt, hogy hiány-

zanak tárcáim? nem tudom, de hogy végtelenül jól esett, hogy valaki érdeklődik azok iránt, azt édes büszkeséggel hirdetem itt is.

Apró gyöngyszemű betűk vannak a papírra róva, alig pár sor s én mégis oly sokat tudok belőlük kiolvasni. Amit csak sejtelmek útján lehet belőle megtudni, abban önző vagyok, azokat megtartom a magam számára, de, amit a pár sorból álló kérdésre felelnem kötelesség, azt így adom tudtára az apró, gyöngyszemű betűk írójának.

Mentegetni magamat a hanyagságért hamarjában nem is tudnám. Ugy vagyok én itt e tájon, hogy minden hely, minden fa, még a legelterjedtebb patak is egy csomó emléket ujt fel bennem. Ha kóborlásaim közepette elvetődöm egyik másikhoz s a végtelen erdő pázsitján hanyatt dülve megújul előttem a múlt, a naiv ábrándokkal teli múlt, készen van a tárcathema. Azután már csak a megírás van hátra. Ha ott künn az erdő rejtekében lehetne hamarjában szert tenni egy lélek másoló szerkezetre, mely úgy fogná fel minden gondolatát az embernek, amint az ott a benyomások után támadt, minő szép dolgokat tudnánk mi produkálni. De midőn a pázsitos erdő lombjai alól kiérve poros utakon át a város izzó aszfaltjára ér az ember s elfáradva otthon íróasztalához ülhet addig már elszállt az illusio s a mit papírra vethetünk, az már csak halvány árnya a lélek előbbi állapotának.

Igy van azután az, hogy az ember inkább hozzá se fog a munkához, mintsem, hogy most már másféle szemüvegen nézve a dolgot, torzképet készítsen.

Van azután még egy másik oka is a tétlenségnek, melyet szintén nem tud az ember magának hibául felróni. Bohó gyermekálmok, ábrándos tervek jutnak mindenfelé, hol kóborol, észébe. Ami még egyik helyen csak halvány kezdet volt, egy más helyen már félig meddig megvalósult. Ha az előbbihez téved az ember, megriad s még mindig megdobbanó szívvvel rohan a másikhoz, hogy újra élvezze a multat. Elmereng ott minden fűszálon, minden virágszirmon s érzi lelke mélyébe, mint támadnak a hangulatok, a tárcathémák. Ha most innen valóni kell, hazafelé indul, újlag akad valamire, mi megragadja figyelmét, mire haza jut, olyan hangulathalmaz támad szívében, hogy hiába fog tollat, nem tud egyetlen sort papírra vetni, egyetlen megújult emléket megörökíteni. S ha véletlenül sikerülne is, azt venné észre, hogy a mit megirt, egy fokkal sem áll alább a legsecessiosabb festményénél, lévén abban is annyiféle a szín, az árnyalat, mint egy élénkfantáziájú piktor »hajnal hasadásá«-ban.

Ilyenekkel mentegeti az ember magát önmaga és mások előtt. Vajjon igazak ezek, az megint csak a képzelet dolga, mely velem minden ellenvetésem dacára elhiteti. Ezen ré-

lövetű revolverét elvitte magával, az izgatottságot csak növelte s a zágrábi rendőrség a csendőrséggel együtt lázas tevékenységgel kutatva a szökevény nyomát. Konstatálták, hogy Cvetkovics, aki a börtön egy másodemeleti cellájában Gurics és Hrzina nevű foglyokkal együtt volt bezárva, éjjel 12 órakor, amikor észrevette, hogy a nyitva levő cellaajtó előtt az ór szundikál — kiosont börtönéből s innen a kápolnába ment. A kápolna egyik ajtaja a törvényszék udvarára nyílt s ez az ajtó nyitva volt; így könnyű volt a gyilkosnak a szabadba menekülni. Még pénteken konstatálták, hogy Cvetkovics Zágrábban lakó anyjánál átöltözött. A fegyencruhát egy félreeső helyen meg is találták. A gyilkos anyját a rendőrségre vitték s vallatták; ezalatt erős őrzékek cirkáltak Zágráb környékén, hogy a menekülő előtt elzárják az utat. Kilenc órakor este a régi katonai temetőben megtalálták. Egész nap ott rejtőzött a bokrok között. Tábornok rendőrségi titkár s Alexander ügyész helyettes fejtettek ki nagy tevékenységet a megszökött rablógyilkos kutatása körül. Cvetkovicsnál nem volt fegyver, anyját várta, aki pénzt és élelmet hozott volna neki. Amint látta, hogy az őrzékek bekerítették s nincs hova menekülnie, ellenállás nélkül megadta magát.

— **(Hivatalsszolga kerestetik.)** Az igali kir. járásbírósnál egy hivatalsszolgai állás van üresedésben. Pályázati kérvények négy hét alatt nyújtandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Zsinagóga Barcon.)** A barcsi izraelita hitközség új temploma folyó hó 21-én kerül fölvételre. Az ünnepély sorrendje szerint előbb elbucszanak a régi imaházról, itt a szónok Löwy Ferenc dr., nagyatyai főrabbi lesz; azután bemennek a tórákkal az új templomba, melynek kulcsát Dorner Samu építő biz. elnök átadja Deutsch Izidor hitközségi elnöknek. Az új templomban az énekrészekről Kartschmaroff, nagykanizsai főkántor fog gondoskodni; míg az örökmécset Herzog Manó dr., kaposvári főrabbi gyújtja meg, a ki az avató-beszédet is mondja. Este társas vacsora lesz.

— **(Az élet és halál angyala.)** Az élet angyala utban volt városunk felé egy szép kis fiúcskával s még nem tudta, hol köszöntsön be — írja szigetvári levelezőnk. Éjjeli 11 óra volt, mikor egyszerre hangos zokogást hall a Strenger Dávid szabómester házából. Oda pillant — a halál angyala éppen akkor távozott a házból. S az élet angyala kétségbeesett özvegyhez tért be s a kis fiút oda tette az ölébe. Másnap eltemették a halottat és megkeresztelték az újszülöttet, az idősebb Strenger Dávid helyébe lépett az ifjú Strenger Dávid. Az élet és halál angyala együttesen okozhatták ezt úgy, hogy egy pillanatig se maradt férfi nélkül a ház és vigasztaló nélkül Strenger Dávidné.

— **(Vörös-kereszt Szigetvárott.)** Szigetváron a napokban százhuszonhét rendes taggal Vörös-kereszt fiók-egyesület alakult. A fiók-egyesület elnökévé turonyi Biedermann Ottóné Tüköri Margit asszonyt és Széchényi Ernő grófot választották meg.

— **(Az alsó-sétatér lakói.)** Az elmúlt éjjel a rendőrség négy gyanús külsejű alakot tartóztatott le az alsó-sétatéren, hol a letartóztatottak a fűben, vagy padon fekve aludták az igazak álmát. Kettő közülök nem idevaló, ezeket el fogják toloncolni.

— **(Gazdátlan ló.)** Szemely község határában tegnap egy legelésző gazdátlan lo-

vat találtak, melyet bevitték a község házára. A bitangságba került lovat, járulat levél felmutatásával igazolt tulajdonosa, a községi előjáróságnál átveheti.

— **(Elfogott csavargó.)** Német-Üröghön tegnap a hatóság emberei egy foglalkozás és állandó tartózkodási hely nélküli csavargót fogtak el. Az elfogottat Bellák Vencelnek hívják s állítólag m.-berényi (somogy-megyei) illetőségű. Illetőségi helyének kipuhatólása után el fogják innen toloncolni.

— **(Tűz.)** Mint értesülünk Magyar-Peterden tegnap reggel kigyulladt Markovits János odaváló lakos egy kazal szalmája, melyet azonban hirtelen szétbontottak, s így sikerült a tüzet rövid idő alatt eloltani. A tüzet a cséplőgépből kihullott szikra okozta.

— **(Nagy Boldogasszony.)** Derült nyári idő kedvezett a tegnapi ünnepnek. A püspöki palota tetején nemzeti lobogó hirdette a nagy ünnepet, ünnepét Magyarország pátrónájának, Máriának. Templomainkban mindenütt fényes istentiszteletekkel ülték meg e napot; a székesegyházban délelőtt 9 órakor volt a nagymise, melyet Hettyey Sámuel megyéspüspök pontifikált fényes segédlettel. Nagy Boldogasszony napja bucsú-nap is volt; e napon tartották ugyanis a magyar-üröghi templom bucsuját, valamint Mária-Gyűdön is bucsú volt tegnap. Mindkét bucsúra igen sokan mentek ki Pécsről is.

— **(A csákány.)** A csákány még szokatlan eszköz a verekedéseknél. De tegnap már divatba hozta ezt is egy részeg ember, a ki a családját akarta egy kötőrő csákánnyal agyon verni. A felső balokányi-utcában lakik Sabáli János, kötőrő munkás; neki jött tegnap este az a vérengző szándéka, hogy lemészárolja a feleségét és a gyerekeit. Sőt még a szomszédokat is agyonütéssel fenyegette, kik a családját segítségére siettek. Végre is egy rendőr vette pártfogásába a csákányozó embert s bevitték a rendőrségre. Most ott hűsöl.

— **(Az ötvenkettesek távozása.)** Tegnap ment el az ötvenkettesek gyalogezred legénysége a Szegzárdon tartandó ezredgyakorlatra. Mivel a 44-esek már egy héttel előbb elmentek, városunkban jelenleg csak a honvéd katonaság van. A honvédségnél azonban annál nagyobb most az élénkség, mert hétfőn bevonultak a tartalékosok is és folynak a gyakorlatok a város határában mindenfelé.

— **(Agyonrugta a ló.)** Végzetes szerencsétlenség híre érkezett hozzánk Szilvás községből. József János ottani lakos nyolc éves fia tegnap délelőtt szülői távollétében, apjának egyik lovát kikötötte az istállóból, s aztán ráült azzal a szándékkal, hogy néhányszor körüllovagolja az udvart. Eközben az egyébként jámbor állat egy az udvaron turkáló sertéstől megijedt, ágaskodni kezdett, s levetette magáról a kis fiút, akit futtában úgy talált homlokra rugni, hogy az néhány órai szenvedés után meghalt. Hogy kit terhel a balesetért a felelősség, az iránt megindították a vizsgálatot.

— **(Verekedő cigányok.)** A Malom község melletti szt. Péteri pusztán a napokban alapos verekedést rendezett két cigány. Akként történt a dolog, hogy a pusztán csárdájában Hoszka János odaváló legény mulatott Hombár István futócigány zenéje mellett, midőn Ko-

lompár József üstfoltozó cigány tévedt a csárdába. Fáraó népének két jeles utóda között csakhamar szövíta támadt, mit a művész cigány eleinte csak úgy félvállról folytatott, de midőn az üstfoltozó már kézzelfoghatólag kezdett érvelni, amennyiben egy üveget vágott Hombár fejéhez, ebben is felbuzdult a vér és nekiment Kolompárnak. Hogy bicskázásra nem került a sor, az csak a mulató vendégnek köszönhető, ki az üstfoltozó cigányt kidobta a csárdából. Így is azonban elég jól megpüfölte egymást a két fekete legény, kik a bíróságnál emelnek panaszt egymás ellen.

— **(Megszűnt állatjárvány.)** Mint értesülünk, a Pogány községben járványosan fellépett sertésorbánc megszűnt. Ennélfogva a községet feloldották a zárlat alól.

— **(Munkás lázítás.)** Hétfőn este könnyen veszedelmessé válható ribillió volt kint a vasuti pályaház építésénél. A Schlauch-féle villa-telep kőművesei megtámadták a vasuti pályaház munkásait, lekergették őket az állványokról és nem engedték, hogy dolgozzanak. Oka pedig ennek a ribilliónak az volt, mert a Végh József és Takács István ismert sztrájkvezérek vezetése alatt álló kőművesek rossz szemmel nézték, hogy a vasutnál sok munkás akad, ki a szokásos esti hat órai zárlatot nem tartja be, hanem még egy órát dolgozik. Ebben ők megtámadva látták a kőművesek érdekeit, mert ez az utólagos munka abba a helyzetbe hozza a vállalkozókat, hogy nem kell több munkást fogadniok s így azok, kik a rendes munkaidőnek utána dolgoznak, a többi, esetleges munka nélküli munkásokat károsítják meg. Ezért lázadtak fel ellenük a villatelepi munkások és erőszakkal akarták őket megakadályozni, hogy folytassák hat óra után is a munkát. A ribilliónak azonban nem volt sikere; mikorra este félhét órakor a rendőrség helyszínén megjelent, már minden csendes volt s így a lázító munkások ellen sem kellett szigorúbb rendszabályt igénybe venni.

— **(A megugrott szeladonok.)** A tegnapi magyar-üröghi bucsu alkalmával egy társaság, mely a pécsi aranyfiatalságnak öt reménydús tagjából állott, bevonult egy korcsmába, hol a falu legényei ropták a táncot a falu leányaival. A bokorugrós szoknyájú falusi vadvirágok felébresztették az ifjakban a donjuani hajlamot s kezdték tenni a szépet a leányok előtt. De mert még a városban is sokat megenged a flirtelés, mennyivel többet engedhetek meg maguknak a falusi libákkal szemben! Végre azonban az egyik vadvirág táncosa megelégette a dolgot, felkapott egy széket és azzal akart szétütni a flirtelő szeladonok között. Ezeknek erre inukba szállt a bátorság és úgy kiiramodtak a korcsmából, mintha soha ott sem lettek volna. És meg sem álltak hazáig s bár már éjjel fél kettő volt, mégis bejelentették a rendőrségnek, hogy odakinn a bucsun nagy verekedés van. Persze azt nem mondták el, hogy őket akarták megverni, de ők megugrottak. A rendőrség nem is akadt odakinn sehol verekedésre, hanem a falubeliek nevetve ujságolták el nekik a megugrasztott öt szeladon történetét!

— **(Nagy idők tanuja.)** Nagy idők egy tanuja hunyt el a tegnap folyamán. Varga Mihály 1848-as nyug. honvédhadnagy halt meg életének 74-ik évében. A boldogul-

tat veszprémi theologus korában érte a szabadságharc kitörése és otthagya papi pályáját, a haza hívó szózatára sietett a honvéd önkéntesek táborába a hazát szolgálni. Részt vett több ütközetben, mely alkalmakkor számos lövés érte. A szabadságharc lezajlása után mint sebesült, gyengélkedő fiatal ember a hg. Eszterházy uradalmában gazdasági irnoki alkalmazást nyert. Később baranyamegyei tisztviselő lett és mint esküdt szolgált a szt.-lőrinci járásban, majd több év múlva ugyanitt Balaskó főszolgabíró mellett mint szolgabíró vezette a szt.-lőrinci járás ügyeit. Az idők változával változtak a törvényalkotta viszonyok és így ez állásban nem maradhatott. A járásban hosszú időn át jól betöltött hivataloskodása után törődött a központban alkalmaztatott mint első osztályú díjnok 15 éven át elhunytáig. Temetése ma d. u. 5 órakor volt a Miklós-utca 3. sz. alatti lakásáról a budaikülvárosi temetőbe. A hazafi és derék hivatalnok végtisztességadásán volt bajtársai közül többen és a megyei tisztviselői kar voltak jelen.

— **(Két rendelet.)** A belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz körrendeletet intézett, mely szerint válópör esetén a gyermektelenségnek, vagy a gyermekek számának igazolásáról szóló bizonyítványok abban az esetben, ha a főváros, Fiume városa és a törvényhatósági joggal fölruházott városok hatóságai állítják ki, egy forintos bélyegilleték alá esnek. A kis- és nagyközségek előjárásai, valamint a rendezett tanácsú városok polgár-

mesterei által kiállított ilyenmű bizonyítványok pedig ötven krajcáros bélyeggel látandók el. — A másik rendelet szerint az elismert jellegű betegsegélyző-pénztárak, illetőleg azok tagjai részére hivatalos használat céljából kiadandó születési és házassági anyakönyvi kivonatok díj- és bélyegmentesek.

— **(Mégmérgezett gróf gyermek.)** Megdöbbentő eset történt gróf Széchenyi Andor Pál családjában. Mialatt a gróf és neje szül. Csekolics Andrea grófnő rövid kirándulást tettek a vidékre, hazulról azt a le-sújtó táviratot kapták, hogy négy hónapos Béla gyermekük aggasztóan megbetegedett. A grófnő kétségbeesetten kelt utra, de csak gyermeke holttestéhez érkezhett. A gróf pár órával később jött meg és csak akkor tudták meg a szörnyű valót: gyermeküket, ki ép, egészséges, virgonc fiucska volt, végzetes tévedésből megmérgezte a kezelő orvos. Az esetről lapunknak a következő részleteket jelentik: E hó 13-án a gyermeknek valami csekély váltóláza mutatkozott. Dr. Fülöpp, a házi orvos befecskenézést tartott szükségesnek és kétféle szert rendelt a gyógyszeréből: 500 gramm bórsavas oldatot és 500 gramm 5 százalékos karbolsavat a fertőtlenítésre. A szereket Vajda Gyula gyógyszerész-gyakornok készítette el, de a cimkéket összecserélte és tévesen ragasztotta az üvegekre. Dr. Fülöpp azt állítja, hogy ő nagyon náthás volt s azért nem érezte meg a karbolsav szagát s mivel megbizott az üveg feliratában, aggodalom nélkül fecskendezte be a gyermek karjába. A szegény

kis fiu a befecskenézés után nyomban rosszul lett, mire az orvos rájött a tévedésre és táviratozott a szülőknek, a 14-én hajnalban haza érkezett grófnő azonban már csak gyermeke holttestét ölelhette magához. Leirhatatlan volt e jelenet, az anya kétségbeesése, kit féltetni lehetett, hogy fájdalmában esztét veszti. Nem kevésbé rázkódtatta meg az eset dr. Fülöppöt, a ki a gyógyszerészszel együtt 14-én rögtön jelentkezett a járásbírósnál feljelentvén magukat. A bíróság az eljárást azonnal megindította s elrendelte a kis holttest felboncolását, az orvoságos üvegeket pedig lefoglalta. A kaposvári törvényszéki orvos jelenlétében a boncolást tegnap, 15-én délelőtt tartották meg, délután volt a temetés. A szülők a megrendítő szerencsétlenségről azonnal értesítették a nagyszülőket: gróf Széchenyi Gyulát és gróf Csekolics Eudrét, kik a temetésre idejében megérkeztek.

— **(Uj ügyvédi iroda.)** Kaposvárott ügyvédi irodát nyitottak a fő-utca 15. sz. alatt (Lichtenstein-féle házban, a megyeház átellenében) *Psik* Lajos, köz- és váltóügyvéd, nyugalmazott kir. ügyész, országgyűlési képviselő és dr. *Csonka* Ede köz- és váltóügyvéd.

(Gyilkosság miszés közben.) Borzalmas tragédia játszódott le a múlt héten az olaszországi Rigolo község templomában. Bucsú volt a községben és az ünnepi misénél don Luigi Stella, a szomszédos Gullo község plébánosa is segédkezett. Ez éppen a sekrestyéhez akart lépni, mikor egyszerre csak a

A merre csak ment, a felnőttek mosolyogva, barátságosan, némelyek alázatosan üdvözölték, a sziklás partokon játszadozó gyermekereg tagjai pedig szinte versenyre keltek egymással, hogy melyikük csókoljon először kezét a tanító úrnak, kit ők nagyon szerettek.

Erich meg is érdemelte a gyermekek ragaszkodását, mert lágy, szinte leányos természetével, jósággal s kifogyhatlan türelemmel igyekezett elérni azt, amit mások a pálca segítségével akartak kivívni. Most is, midőn érezte, hogy az út már kifárasztotta, leült egy kiálló sziklára a gyermekek közé s mindegyik számára volt egy vidám, barátságos szava. Mikor a gyermekek lassacskán szétoszlottak körülötte, mély sóhaj tört ki a fiatal ember kebléből, aztán nehézkesen botjára támaszkodva folytatta útját.

Az alászálló est gyönyörű volt. A napnak letűző utolsó aransugarai gyémánt fényben ragyogtatták a tenger hullámait, míg a sziklákról vérvörösen tükröződtek vissza a sugarak, melyek rózsaszínű fénybe borították a kis falu alacsony házikóit.

Eme házak egyikének ablaka előtt megállott Erich. Bent a szobában egy fiatal, üdeszínű aranyszőke leány ült a rokka mellett s mig ujjai között serényen szaporodott az orsó fonala, ajkait olyan régi, melabús nemzeti dal hagyta el, mely megreszkettette Erich egész valóját. Valami szerelmes leányról szólt a nóta, ki lovagja után kesereg, a lovagot elvitte dicsszomja messze, messze attól, ki érte szenved, ki szereti szive mélyéből, lelke minden erejével.

— Tán magára és Henrikre gondol? — mormogta

A kapitány szívélyes hangja jól esett az izgatott kedélyű hajósnak.

— Ha éppen akarod, hát maradjunk a régiben — mondta habozva.

— Nem is kételkedtem ebben Knuth Mende. Most gyere át a többiekhez, egy ital bor majd telvidit.

— Engedj engem hazamenni. Ma nem lennék jó pajtás. Csak a kedveteket rontanám.

— Ugy is jó van. Nem is vehetném tőled rossz néven, hogy az utolsó estét feleségednél akarod tölteni. Hanem holnap Knuth Mende, a hajó indulásakor elvárlak.

— Ott leszek!

Mig a kapitány a szomszéd szobába tért, hol társai már javában üritették a poharakat »Stavó reményének« sikeres utazására, Knuth Mende lehajtott fővel, gondolkozva indult lakása felé. Utközben ezer meg ezer gondolat kavargott a hajós agyában. Henrik szavai annyira lecsillapították felizgatott kedélyét, hogy szinte korholni kezdte magát gyávasága és kicsinyhitűsége miatt, mely őt arra készítette, hogy a kapitánynyal ilyen kínos tárgyalásba bocsátkozzék, mint a milyen az előbbi volt. Minél inkább gondolkozott, annál derültebb lett a hangulata s gondolataiban már azzal a boldogsággal foglalkozott, mely őt várni fogja, ha tengeri utjáról visszatér.

Észre sem vette, hogy gondolataiban elmerülve ismét a szigetnek ama részére jutott, hol a három árbo-cos horgonyzott s amint föltekintett s tekintete a hajóra esett, mely zászlódiszben, fellobogóva himbálózott a habokon, újra felelevenedett képzeletében az éjszakai borzalmas álomkép, újra erőt vett rajta a csüggedtség, ugy

hivők közül mellé ugrott egy Giovanni Santinelli nevű padulei paraszt és törrel leszurta. A pap lerogyott és kiömlő vére pirosra festette a fehér márványlépcsőt. Mikorra felemeltek, már halott volt. A gyilkosnak sikerült a nagy riadalomban elmenekülnie és a csendőrség még mindig nem tudta kézrekeríteni. Hogy miért ölte meg a szelid lelkű papot, senki sem sejtí.

— **(Elkobzott gyümölcs.)** A piacvizsgálatok alkalmával egyre akad dolga a rendőrségnek. Ma reggel is egy csomó éretlen szilvára akadtak egy falusi kofánál. Az éretlen gyümölcsöt természetesen elkobozták s a kofa ellen megindították az eljárást egészségügyi kihágás miatt.

— **(Elfogott rabszökevény.)** Jó fogást csinált a kisköszegi csendőrség a minap. Ugyanis — mint levelezőnk írja — arról értesült, hogy egy *Dobszai József* nevű fegyenc, ki a soproni fegyházból még 1897. évi március 12-én megszökött s azóta bujdosott, Karancson tartózkodik. A csendőrök ki is mentek Karancsra, a hol a korcsmában egy társaságban egy embert találtak, ki magát *Szabó József* vörösmarti lakosnak nevezte. Ez volt a megszökött fegyenc, kit azonban társai, őt karancsi lakos szintén nem árultak el s ők is Szabó Józsefnek nevezték meg. Végre előhívták a községi jegyzőt, ki a szökött fegyencet felismerte s így Dobszai Józsefet azonnal tartóztatták s elfogatásáról értesítették a soproni fegyintézetet. Az elfogott rabszökevényt vasraverve kísérték be a pécsi királyi ügyész-

séghez, honnan ma szállították fel a soproni fegyházba. Mulatótársai ellen, kik nem akarták elárulni, bűnpalástolás miatt megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(A szerencse gyermeke.)** A Labrador-nevű gőzessel egy férj, feleség és két kis gyermekből álló dán család hajózott Amerika felé, hogy ott szerencsét próbáljanak. A mikor a hajó körülbelül az Atlanti-óceán közepén volt, az anya egy egészséges kis leánygyermeknek adott életet. A gőzös kapitányát, egy jólelkű irlandit, a ki kissé babonás is volt, igen boldoggá tette, hogy az ő hajóján kis gyermek született. Ezt ő szerencsés jelnek tartotta és gyűjtést kezdett meg a csecsemő számára a hajó utasainál. A gyűjtést ő maga 100 font sterlinggel nyitotta meg. Négy száz font gyűlt össze, a mely összeget a boldog apának át is adott. Ezenkívül ő szabad utazási jogot engedélyezett ugy neki, mint családjának a Labradoron. A csecsemőt természetesen meg is keresztelték és Anna-Labadora nevet nyert. Rövid idővel ezelőtt az apa elhalt Amerikában és az anya gyermekeivel együtt a Labrador gőzessel ismét Dániába tért vissza, a hol megmaradt pénzéből kis birtokot akar vásárolni.

— **(Megtámadott jegyző.)** Kellemtelen esete volt a napokban *Jantay József* vörösmarti körjegyzőnek. Végrehajtást fogantatosított *Schauer Gáspár* vörösmarti lakos ellen, mikor Schauer rátámadt, botot fogott és agyonveréssel fenyegette, úgy, hogy csak a jelenvolt emberek közbelépése tudta a dühöngőt vérengző szándékában megakadályozni. A

megtámadott jegyző feljelentette Schauert hatósági közeg elleni erőszak miatt a bíróságnál.

— **(Boszuálló asszony.)** Csuzán véres eset történt e hét elején. *Pecsonka Verona*, ottani lakosnő, a mint kertjében gyomlalgatott, átment hozzá a szomszédja, *Zurzovics Anna* és egy ásóval véresre verte. A boszuálló asszony régi haragot táplált szomszédnője ellen s így töltötte ki rajta a boszuját. A megvert nő feljelentette az esetet a bíróságnál s most folyik a vizsgálat a boszuálló asszony ellen.

— **(Kártékony tolvajok.)** Lipován *Hess Lambert* udvarára egyik közelebbi éjjel tolvajok lopóztak be és a sertésólból egy sertést elhajtottak. Azonban nem igen bizhattak benne, hogy tettük nem világosul ki, mert az ellopott sertést nem hajtották haza, hanem lészurták és a szemétdombon hagyták, hol reggelre a kutyák szedték szét. A kártékony tolvajok után folyik a nyomozás s mint az előjelek mutatják, a tettes a gazdának két haragosa lehetett, kik boszúból követték el a tettet. Egyelőre azonban tagadnak s így bűnösségük ezideig határozottan megállapítható nem volt.

— **(Aláírások a paplanon.)** Most készült el Kentben a világlegkülönösebb autografgyűjteménye, egy paplan az, mely negyven szatin kockából áll, drága csipkével beszegve és rájuk több mint 400 híresség sajátkezű aláírása. Középen vannak a walesi, yorki és albanyi hercegi pár autografiája, azután következnek Sir Charles Russel, Kitchener lord

hogy rémülten menekült a tengerpartról haza, hol felesége mosolyogva fogadta:

— Miért nem maradtál a többieknel? — kérdezte az asszony.

— Hiszen tudhatnád Greta!

— Persze, te jó ember, értelek, — szolt az asszony, szeretettel tekintve férjére. — Bizony sokáig kell majd nélkülöd élnünk, de annál nagyobb lesz az öröm, ha vissza térsz. Igaz, hogy nagy szükségünk van pénzre, de ha véletlenül nem a mi hajónkon utaznál, nem is eresztenélek el. Így azonban természetesen menned kell.

— Miért? Olyan nagy különbség van Henrik hajója és egy idegen hajó között? — kérdezte Knuth Mende kedvetlenül.

Az asszony megütközve tekintett rá.

— Hogy is kérdezhetsz ilyet? Hiszen Henrik hajója mindnyájunkké! Aztán melyik norvégiai falu tudna olyan alkotást felmutanti, mint mi. Az egész világ beszélni fog a stavóiek hajójáról, mely büszkévé tesz bennünket asszonyokat is, kik meg akarjuk mutatni, hogy méltó feleségeik vagyunk a bátor, viharedzett férjeinknek.

A hajós nem válaszolt, az asszony pedig folytatta:

— Ha visszatérsz utazásodból, mindent úgy fogsz találni, ahogy most hagytad, csupán Károlyka kerül ki akkorára a bölcsőből s a maga lábain fog apja elé szaladni. Képzeld csak, a te fiad is olyan derék bátor hajós lesz, mint az apja, vagy talán még kapitány is, mint Harding Henrik! Hátha még az a szerencse érne, hogy a második utazásnál téged Henrik első kormányossá nevezne ki! Nem is hiszed, mily boldoggá tenne az engem.

A fiatal asszony lelkesedése közben nem is vette észre, hogy férje az egész idő alatt egy szót sem szolt, hanem mereven maga elé bámulva ült helyén, mintha mit sem hallott volna abból, amit felesége beszélt. Csak mikor befejezte beszédét s férje még mindig nem válaszolt, akkor tekintett megütközve a hajós arcára, melyről a bánat és félelem tükröződött vissza.

— Te hallgatsz, Knuth? Mi bajod van?

— Nekem? Semmi. Ezzel áthajolt feleségéhez és homlokon csókolta.

— Nincs nekem semmi bajom, — folytatta — örülök inkább, hogy olyan derék, jó feleségem van, mint te vagy, Greta.

— Igaz ez?

— Hidd meg, sohasem éreztem ezt annyira, mint most, midőn a hosszú ut előtt erőre és vigaszra van szükségem.

A fiatal asszony örömmel ugrott fel székéről s átkarolva férje nyakát, lehajtotta fejét annak széles vállára, mi annyira megkönyítette a hajós nyomasztó lelki állapotát, hogy szinte új erőre kapott, mely teljesen elfelejtette vele aggodalmait.

Aztán mindketten neki láttak a régi hajósláda becsomagolásához, melynek oldalán a festett diszítés közben ez a néhány sor volt olvasható:

„Gyáva ember tengerre ne jöjjön,
Mert ott vész, vihart talál.
Jobb lesz annak otthon a honában

Ezalatt Erich, a mily gyorsan csak béna laba engedte, Signe háza felé közeledett.

Chamberlain és más államférfiak. A művészetet Alma Tadema, Luke Fildes és Hercomer képviselik, a zenét Sullivan, Mackenzie, stb. Az érdekes paplant nagy árért adták el egy jótékonycélu kiállításon.

— **(A piszkos franciák.)** A párisi Journal érdekes kis tanulmányt közöl a párisi Szajna-fürdőkről. Mindegyik fürdőtulajdonos panaszkodik, hogy rosszul jövedelmez az üzlet, — a franciák már nem akarnak fürödni. Régente huszezer frank volt a fürdő évi haszna — most egy pár év óta alig van 12 ezer frank tiszta haszon egy-egy fürdőn. Valószínű azonban, hogy a franciák most sem kevésbé szeretik a tisztaságot, mint azelőtt, hanem most már tömegesebben mennek nyaralni, mint azelőtt. Husz évvel ezelőtt még csak a gazdag emberek »nyaraltak«, ma meg már a kishivatalnokok is menekülnek a »zöldbe«. — Párisból épenugy, mint Budapestről.

— **(A Dreyfus-név eredete.)** Most, hogy annyit emlegetik ezt a nevet, érdekelni fog bizonyára mindenkit, hogy ez a francia, német és svájci zsidók közt annyira elterjedt név hogyan keletkezett. Az egész név a legfurcsább félreértésen alapszik. 1555-ben a mikor nagy zsidóüldözés volt Németországban, a trieri zsidók Elzászba menekültek, hogy ott új hazát keressenek. A zsidók még akkor hagyományaikhoz hiven nem viseltek vezetékneveket és így az elzászi községi hivatalokban csak a mellékneveiket vezethették be a lakosság lajstromába. Ezeknek a lajstromoknak a vezetői azonban, hogy a vezetéknevek rovatait is kitöltésük, a menekülő zsidók származására való tekintettel ezt irták a rovatba, Treviránus, a mi annyit tesz, hogy trieri, Trier városából jött. Abban a korban azonban a neveknek csak az első szótagot és a végződést irták ki, kétszer aláhuzva, az említett nevet tehát így: Trev-us. Az idők folyamán ezt mindenki Trevis-nak olvasta és minthogy annak nem volt semmi értelme, a nép Trefust, utóbb Dreyfust csinált belőle. Így keletkezett ez a név, melyet most az egész világon emlegetnek.

— **(Uj zsidó szekta.)** A belügyminiszter nemrég utasította vissza egy alakulóban levő zsidó hitközség alapszabályait, melynek nevezetesebb módosítása szombat helyett a vasárnap megünneplése s az állatok levágása körüli rituális eljárásnak egyszerűsítése. Ebbe a visszautasításba egyesek nem nyugodtak bele s az alapszabályokon több módosítást eszközöltek. Így meghagyja ünnepnek a szombatot, továbbá az állatok levágásánál gyakorolt szertartást. Van azonban az alapszabályoknak egy sarkalatos pontja, mely a zsidó kongresszus határozataival ellentétben van, pedig az első visszautasításnak is jórészt ez volt az oka: ez az Ábrahám frigye (circumcisio) néven ismert vallási szertartás megdöntése.

— **(Égő láp.)** Brönderslev közelében, Aalborgtól északra, északi Jütlandban meggyult a tőzeg és a tűz a láp talajában egyre mélyebbre terjedt. Már két négyszög mértöldnyi terület pusztult el. A talaj nagy darabon izzó tömeggé vált, az égő láp közelében fekvő házból kiköltöztek a lakók, ingóságokkal együtt, míg termésük a tűz áldozata lett. Az összes eddigi oltási kísérletek hiábavalóknak bizonyultak. Csak nagy, napokig tartó eső volna képes

ezt a lassan, de biztosan terjedő tüzet eloltani. Most mély árkokat húznak a tőzeges talajba, hogy a tüzet lokalizálják.

Művészet, irodalom.

○ **E. Kovács Gyula költeményei.** A következő előfizetési felhívást vettük: »Imádozt edes atyánk, E. Kovács Gyula, a költő és művész, ki a fehéregyházi csatatéren a haza szolgálatában esett el, örökül egy kötet kiadatlan verset hagyott reánk. E verskötetet az ő arcképével és dr. Ferenci Zoltán egyetemi tanár ur tollából. életrajzával, kiadjuk és arra ezennel előfizetést nyitunk. Vállalkozásunkat megdicsőült edes atyánk barátainak és tisztelőinek szives zártfogásába ajánljuk. A könyv Ajtai K. Albert ur elismert nevű »Magyar Polgár« nyomdájában, csinos kiállításban, ez évi december hó elején jelenik meg. Ára füzve 1 frt, diszkötésben 2 frt. Az előfizetési pénzeket tisztelettel kérjük — ez évi október hó 1-ig — Szekula Ákos urhoz, az E. Kovács Gyula emlék-bizottság pénztárnokához, Kolozsvárra küldeni. Kolozsvárt, 1899. évi augusztus hó 10-én. E. Kovács Ilona és Etelka.« A Petőfi sirjánál meghalt nagy színész mély érzésű költő is volt s midazoknak, kik emlékét kegyelettel óhajtják körülvenni, költeményeinek kötete lesz e célra a legalkalmasabb!

○ **Örley Flóra Bécsben.** Örley Flóra, a pécsiek kedvence, ki ma kétségen kívül a legjobb vidéki operreténekesnő, Bécsbe szerződik. Legalább ezt jelenti egy bécsi lap, melynek értesülése szerint a primadonnának *Schönerer* kisasszonnyal, a »Wiener Theater« igazgatójával folytatott szerződés tárgyalásai közel állnak a befejezéshez.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári királyi törvényszék közhírré teszi, hogy a Bognár Ferenc barcsi lakos ellen elrendelt csődöt a vagyon felosztása folytán megszüntette.

§ **Elsikkasztott ingóságok.** Petko Milica dunaszekesi lakosnőnek három rokona Uglisa Szávó, Dimics Lázóné és özv. Uglisa Józsefné, egy örökösödési ügyből kifolyólag 40 frt tartással tartoztak, melyet azonban nem fizettek meg békés úton, s így Petko Milica pert indított rokonai ellen. A per során foglalást eszközöltetett adósainál, az árverés napján azonban mit sem talált a lefoglalt ingóságokból. Így aztán Petko Milica sikkasztásnak tekintendő vétség címén a rokonai ellen panaszt emelt a pécsi kir. bünyenyítő törvényszéknél, mely a megtartott végtárgyalás után a vádlottak beismerése alapján Uglisa Szávót a sikkasztásnak tekintendő vétség miatt egy heti fogságra, Dimics Lázónét jogtalan elsajátítás miatt 10 frt fő és 5 frt mellékbüntetésre, (mely be nem hajthatása esetén 3 napi fogságra váltóztatható át) ítélte, míg özv. Uglisa Józsefnét a vád és következményei alól felmentette. Első- és másodrendű vádlottak felebezést jelentettek be, valamint felebezett ezek terhére a kir. ügyész is.

§ **A javíthatatlan.** Pandur György egyházbéri lakos bátran megérdemli ezt a jelzőt, mert dacára annak, hogy betörés és lopás büntetéseért már több ízben ült börtönben hat hónapot, majd nyolc évet fegyházban töltött, még sem elegezte meg a börtön-levegőt, hanem 1899. évi június hó 8-án alkules segélyével betört Nyala János kacsótai lakos házába, a

honnan egy vég vásznat lopott el. A csendőrök azonban a káros feljelentése folytán már másnap elfogták s átadták a pécsi kir. ügyészségnek, ahonnan ma délután kísérték át a törvényszékhez, hol délután kezdték meg ez ügyben a végtárgyalást. A törvényszék Pandur Györgyöt két évi fegyházra ítélte, melybe a vizsgálati fogságból két hónapot beszámítanak. Az ítélet ellen vádolt és a kir. ügyész felebeztek.

§ **Az asszonyelv.** Duna Istvánné siklósi lakosnőnek elveszett egy kendője. E fölötti bánatában aztán nem tudott okosabb dolgot, minthogy Schlitt Jánosné siklósi lakosnőre ráfogta, hogy ő lopta el az elveszett kendőt, sőt a miatt panaszt is emelt Schlitt Jánosné ellen. Miután azonban vádját nem tudta beigazolni s a bíróság Schlittné a lopás vádja alól felmentette, az a felmentő ítélet alapján nyilvános rágalmazás miatt tett feljelentést a pécsi kir. törvényszéknél, mely ma délután vette ez ügyet tárgyalás alá, lapunk zártáig azonban ítéletet nem hozott.

TÁVIRATOK.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Rennesben ma a lyceumhoz vezető utat katonaság zárta el.

Demange védőügyvéd a tárgyalás elhalasztását indítványozta hétfőig, míg *Labori* felgyógyul.

Cassiere kormánybiztos ellenezte a tárgyalás elhalasztását s a kérelmet a bíróság vissza is utasította s folytatták a tárgyalást.

Lebon gyarmatügyi miniszter Dreyfust szökési kísérlettel és titkos levelezéssel vádolja. Azért voltak hozzá szigorúak.

Cassiere kormánybiztos: Igaz-e, hogy a legegyszerűbb levélről néha harminchárom fogalmazványt készítették vele; a mi igazán furcsa?

Lebon: Ez igaz.

Dreyfus: Nem akarok arról a borzasztó szenvedésről beszélni, melyet egy francia és ártatlan ember kiállt!

Henry alezredes özvegye következt ekkor kihallgatásra.

Az *elnök* kérdésére, hogy mit értett férje utolsó levelében ezzel a mondásával:

— Jól tudod, hogy kinek érdekében cselekedtem; feleli:

— Semmit, csak az országot értette. A mit tett, a hadsereg megmentésére tette.

Henryné Walsin beismerése dacára se hiszi, hogy ő írta a borderót. Walsin közönséges conditiore és hamisító. Dicséri Henryt s *Bertulus* előadását Henryről valótlannak mondja. *Bizonyos, hogy Dreyfus írta a borderót*; lesznek erre tanúk, kik anyagi bizonyítékokkal szolgálnak. *A katonai attasék levelezése is Dreyfus bűnöségét bizonyítja*, a mi kiderült a titkos iratsomókból is. Tagadja, hogy férje Walsinnal közelebbi ismeretségben volt. Nem igaz, hogy kölcsönt vett tőle.

Ekkor szünet következett, mely után *Roget* tábornokot hallgatták ki. *Dreyfust bűnösnek tartja*. Egész fellépése mutatja, hogy ő a katonai Dreyfus-ellenes párt feje. Véggkövetkeztetése: *Walsin ártatlan; Dreyfus bűnös!*

hivők közül mellé ugrott egy Giovanni Santinelli nevű padulei paraszt és törrel leszurta. A pap lerogyott és kiömlő vére pirosra festette a fehér márványlépcsőt. Mikorra felemeltek, már halott volt. A gyilkosnak sikerült a nagy riadalomban elmenekülnie és a csendőrség még mindig nem tudta kézrekeríteni. Hogy miért ölte meg a szelid lelkű papot, senki sem sejt.

— **(Elkobzott gyümölcs.)** A piacvizsgálatok alkalmával egyre akad dolga a rendőrségnek. Ma reggel is egy csomó éretlen szilvára akadtak egy falusi kofánál. Az éretlen gyümölcsöt természetesen elkobozták s a kofa ellen megindították az eljárást egészségügyi kihágás miatt.

— **(Elfogott rabszökevény.)** Jó fogást csinált a kisköszegi csendőrség a minap. Ugyanis — mint levelezőnk írja — arról értesült, hogy egy *Dobszai József* nevű fegyenc, ki a soproni fegyházból még 1897. évi március 12-én megszökött s azóta bujdosott, Karancson tartózkodik. A csendőrök ki is mentek Karancsra, a hol a korcsmában egy társaságban egy embert találtak, ki magát *Szabó József* vörösmarti lakosnak nevezte. Ez volt a megszökött fegyenc, kit azonban társai, őt karancsi lakos szintén nem árultak el s ők is Szabó Józsefnek nevezték meg. Végre előhívták a községi jegyzőt, ki a szökött fegyencet felismerte s így Dobszai Józsefet azonnal tartóztatták s elfogatásáról értesítették a soproni fegyintézetet. Az elfogott rabszökevényt vasraverve kísérték be a pécsi királyi ügyész-

séghez, honnan ma szállították fel a soproni fegyháza. Mulatótársai ellen, kik nem akarták elárulni, bűnpalástolás miatt megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(A szerencse gyermeke.)** A Labrador-nevű gőzessel egy férj, feleség és két kis gyermekből álló dán család hajózott Amerika felé, hogy ott szerencsét próbáljanak. A mikor a hajó körülbelül az Atlanti-oceán közepén volt, az anya egy egészséges kis leánygyermeknek adott életet. A gőzös kapitányát, egy jólelkű irlandit, a ki kissé babonás is volt, igen boldoggá tette, hogy az ő hajóján kis gyermek született. Ezt szerencsés jelnek tartotta és gyűjtést kezdett meg a csecsemő számára a hajó utasainál. A gyűjtést ő maga 100 font sterlinggel nyitotta meg. Négyezer font gyűlt össze, a mely összeget a boldog apának át is adott. Ezenkívül ő szabad utazási jogot engedélyezett ugy neki, mint családjának a Labradoron. A csecsemőt természetesen meg is keresztelték és Anna-Labradora nevet nyert. Rövid idővel ezelőtt az apa elhalt Amerikában és az anya gyermekeivel együtt a Labrador gőzessel ismét Dániába tért vissza, a hol megmaradt pénzéből kis birtokot akar vásárolni.

— **(Megtámadott jegyző.)** Kellemtelen esete volt a napokban *Jantay József* vörösmarti körjegyzőnek. Végrehajtást fogantatosított *Schauer Gáspár* vörösmarti lakos ellen, mikor Schauer rátámadt, botot fogott és agyonveréssel fenyegette, úgy, hogy csak a jelenvolt emberek közbelépése tudta a dühöngőt vérengző szándékában megakadályozni. A

megtámadott jegyző feljelentette Schauert hatósági közeg elleni erőszak miatt a bíróságnál.

— **(Boszuálló asszony.)** Cszuzán véres eset történt e hét elején. *Pecsonka Verona*, ottani lakosnő, a mint kertjében gyomlalgatott, átment hozzá a szomszédja, *Zursovics Anna* és egy ásóval véresre verte. A boszuálló asszony régi haragot táplált szomszédnője ellen s így töltötte ki rajta a boszuját. A megvert nő feljelentette az esetet a bíróságnál s most folyik a vizsgálat a boszuálló asszony ellen.

— **(Kártékony tolvajok.)** Lipován *Hesz Lambert* udvarára egyik közelebbi éjjel tolvajok lopóztak be és a sertésólból egy sertést elhajtottak. Azonban nem igen bizhattak benne, hogy tettük nem világosul ki, mert az ellopott sertést nem hajtották haza, hanem leszurták és a szemétdombon hagyták, hol reggelre a kutyák szedték szét. A kártékony tolvajok után folyik a nyomozás s mint az előjelek mutatják, a tettes a gazdának két haragosa lehetett, kik boszúból követték el a tettet. Egyelőre azonban tagadnak s így bűnösségük ezideig határozottan megállapítható nem volt.

— **(Aláírások a paplanon.)** Most készült el Kentben a világlegkülönösebb autografgyűjteménye, egy paplan az, mely negyven szatin kockából áll, drága csipkéekkel beszegve és rájuk több mint 400 híresség sajátkezű aláírása. Középen vannak a walesi, yorki és albanyi hercegi pár autografiája, azután következnek Sir Charles Russel, Kitchener lord

hogy rémülten menekült a tengerpartról haza, hol felesége mosolyogva fogadta:

— Miért nem maradtál a többieknel? — kérdezte az asszony.

— Hiszen tudhatnád Greta!

— Persze, te jó ember, értelek, — szolt az asszony, szeretettel tekintve férjére. — Bizony sokáig kell majd nélküled élnünk, de annál nagyobb lesz az öröm, ha vissza térsz. Igaz, hogy nagy szükségünk van pénzre, de ha véletlenül nem a mi hajónkon utaznál, nem is eresztenélek el. Így azonban természetesen menned kell.

— Miért? Olyan nagy különbség van Henrik hajója és egy idegen hajó között? — kérdezte Knuth Mende kedvetlenül.

Az asszony megütközve tekintett rá.

— Hogy is kérdezhetsz ilyet? Hiszen Henrik hajója mindnyájunkké! Aztán melyik norvégiai falu tudna olyan alkotást felmutanti, mint mi. Az egész világ beszélni fog a stavóiek hajójáról, mely büszkévé tesz bennünket asszonyokat is, kik meg akarjuk mutatni, hogy méltó feleségeik vagyunk a bátor, viharedzett férjeinknek.

A hajós nem válaszolt, az asszony pedig folytatta:

— Ha visszatérsz utazásodból, mindent úgy fogsz találni, ahogy most hagytad, csupán Károlyka kerül ki akkorára a bölcsőből s a maga lábain fog apja elé szaladni. Képzeld csak, a te fiad is olyan derék bátor hajós lesz, mint az apja, vagy talán még kapitány is, mint Harding Henrik! Hátha még az a szerencse érne, hogy a második utazásnál téged Henrik első kormányossá nevezne ki! Nem is hiszed, mily boldoggá tenne az engem.

A fiatal asszony lelkesedése közben nem is vette észre, hogy férje az egész idő alatt egy szót sem szolt, hanem mereven maga elé bámulva ült helyén, mintha mit sem hallott volna abból, amit felesége beszélt. Csak mikor befejezte beszédét s férje még mindig nem válaszolt, akkor tekintett megütközve a hajós arcára, melyről a bánat és félelem tükröződött vissza.

— Te hallgatsz, Knuth? Mi bajod van?

— Nekem? Semmi. Ezzel áthajolt feleségéhez és homlokon csókolta.

— Nincs nekem semmi bajom, — folytatta — örülök inkább, hogy olyan derék, jó feleségem van, mint te vagy, Greta.

— Igaz ez?

— Hidd meg, sohasem éreztem ezt annyira, mint most, midőn a hosszú ut előtt erőre és vigaszra van szükségem.

A fiatal asszony örömmel ugrott fel székéről s átkarolva férje nyakát, lehajtotta fejét annak széles vállára, mi annyira megkönyitette a hajós nyomasztó lelki állapotát, hogy szinte új erőre kapott, mely teljesen elfelejtette vele aggodalmait.

Aztán mindketten neki láttak a régi hajósláda becsomagolásához, melynek oldalán a festett diszítés közben ez a néhány sor volt olvasható:

„Gyáva ember tengerre ne jöjjön,
Mert ott vészt, vihart talál.
Jobb lesz annak otthon a honában

Ezalatt Erich, a mily gyorsan csak béna lába engedte, Signe háza felé közeledett.

Chamberlain és más államférfiak. A művészetet Alma Tadema, Luke Fildes és Hercomer képviselik, a zenét Sullivan, Mackenzie, stb. Az érdekes paplant nagy árért adták el egy jótékonycélu kiállításon.

— **(A piszkos franciák.)** A párisi Journal érdekes kis tanulmányt közöl a párisi Szajna-fürdőkről. Mindegyik fürdőtulajdonos panaszkodik, hogy rosszul jövedelmez az üzlet, — a franciák már nem akarnak fürödni. Régente huszezer frank volt a fürdő évi haszna — most egy pár év óta alig van 12 ezer frank tiszta haszon egy-egy fürdőn. Valószínű azonban, hogy a franciák most sem kevésbé szeretik a tisztaságot, mint azelőtt, hanem most már tömegesebben mennek nyaralni, mint azelőtt. Husz évvel ezelőtt még csak a gazdag emberek »nyaraltak«, ma meg már a kishivatalnokok is menekülnek a »zöldbe«. — Párisból épenugy, mint Budapestről.

— **(A Dreyfus-név eredete.)** Most, hogy annyit emlegetik ezt a nevet, érdekelni fog bizonyára mindenkit, hogy ez a francia, német és svájci zsidók közt annyira elterjedt név hogyan keletkezett. Az egész név a legfurcsább félreértésen alapszik. 1555-ben a mikor nagy zsidóüldözés volt Németországban, a trieri zsidók Elzászba menekültek, hogy ott új hazát keressenek. A zsidók még akkor hagyományaikhoz hiven nem viseltek vezetékneveket és így az elzászi községi hivatalokban csak a mellékneveiket vezethették be a lakosság lajstromába. Ezeknek a lajstromoknak a vezetői azonban, hogy a vezetéknevek rovatait is kitöltésék, a menekülő zsidók származására való tekintettel ezt irták a rovatba, Treviránus, a mi annyit tesz, hogy trieri, Trier városából jött. Abban a korban azonban a neveknek csak az első szótagot és a végződést irták ki, kétszer aláhuzva, az említett nevet tehát így: Trev-us. Az idők folyamán ezt mindenki Trevis-nak olvasta és minthogy annak nem volt semmi értelme, a nép Trefust, utóbb Dreyfust csinált belőle. Így keletkezett ez a név, melyet most az egész világon emlegetnek.

— **(Uj zsidó szekta.)** A belügyminiszter nemrég utasította vissza egy alakulóban levő zsidó hitközség alapszabályait, melynek nevezetesebb módosítása szombat helyett a vasárnap megünneplése s az állatok levágása körüli rituális eljárásnak egyszerűsítése. Ebbe a visszautasításba egyesek nem nyugodtak bele s az alapszabályokon több módosítást eszközöltek. Így meghagyja ünnepnek a szombatot, továbbá az állatok levágásánál gyakorolt szertartást. Van azonban az alapszabályoknak egy sarkalatos pontja, mely a zsidó kongresszus határozataival ellentétben van, pedig az első visszautasításnak is jórészt ez volt az oka: ez az Ábrahám frigye (circumcisio) néven ismert vallási szertartás megdöntése.

— **(Égő láp.)** Brönderslev közelében, Aalborgtól északra, északi Jütlandban meggyult a tűzeg és a tűz a láp talajában egyre mélyebbre terjedt. Már két négyszög mértöldnyi terület pusztult el. A talaj nagy darabon izzó tömeggé vált, az égő láp közelében fekvő házakból kiköltöztek a lakók, ingóságokkal együtt, míg termésük a tűz áldozata lett. Az összes eddigi oltási kísérletek hiábavalóknak bizonyultak. Csak nagy, napokig tartó eső volna képes

ezt a lassan, de biztosan terjedő tüzet eloltani. Most mély árkokat húznak a tőzeges talajba, hogy a tüzet lokalizálják.

Művészet, irodalom.

○ **E. Kovács Gyula költeményei.** A következő előfizetési felhívást vettük: »Imádozt edes atyánk, E. Kovács Gyula, a költő és művész, ki a fehéregyházi csatatéren a haza szolgálatában esett el, örökül egy kötet kiadatlan verset hagyott reánk. E verskötetet az ő arcképével és dr. Ferenci Zoltán egyetemi tanár ur tollából. életrajzával, kiadjuk és arrazennel előfizetést nyitunk. Vállalkozásunkat megdicsőült edes atyánk barátainak és tisztelőinek szives zártfogásába ajánljuk. A könyv Ajtai K. Albert ur elismert nevű »Magyar Polgár« nyomdájában, csinos kiállításban, ez évi december hó elején jelenik meg. Ára füzve 1 frt, diszkötésben 2 frt. Az előfizetési pénzeket tisztelettel kérjük — ez évi október hó 1-ig — Szekula Ákos urhoz, az E. Kovács Gyula emlék-bizottság pénztárnokához, Kolozsvárra küldeni. Kolozsvárt, 1899. évi augusztus hó 10-én. E. Kovács Ilona és Etelka.« A Petőfi sirjánál meghalt nagy színész mély érzésű költő is volt s midazoknak, kik emlékét kegyelettel óhajtják körülvenni, költeményeinek kötete lesz e célra a legalkalmasabb!

○ **Örley Flóra Bécsben.** Örley Flóra, a pécsiek kedvence, ki ma kétségen kívül a legjobb vidéki operreténekesnő, Bécsbe szerződik. Legalább ezt jelenti egy bécsi lap, melynek értesülése szerint a primadonnának *Schönerer* kisasszonnyal, a »Wiener Theater« igazgatójával folytatott szerződés tárgyalásai közel állnak a befejezéshez.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári királyi törvényszék közhírré teszi, hogy a Bognár Ferenc barcsi lakos ellen elrendelt csődöt a vagyon felosztása folytán megszüntette.

§ **Elsikkasztott ingóságok.** Petko Milica dunaszekesői lakosnőnek három rokona Uglisa Szávó, Dimics Lázóné és özv. Uglisa Józsefné, egy örökösödési ügyből kifolyólag 40 frt tartásdíjjal tartoztak, melyet azonban nem fizettek meg békés uton, s így Petko Milica pert indított rokonai ellen. A per során foglalást eszközöltetett adósainál, az árverés napján azonban mit sem talált a lefoglalt ingóságokból. Így aztán Petko Milica sikkasztásnak tekintendő vétség címén a rokonai ellen panaszt emelt a pécsi kir. bünyenyítő törvényszéknél, mely a megtartott végtárgyalás után a vádlottak beismerése alapján Uglisa Szávót a sikkasztásnak tekintendő vétség miatt egy heti fogságra, Dimics Lázónét jogtalan elsajátítás miatt 10 frt fő és 5 frt mellékbüntetésre, (mely be nem hajthatása esetén 3 napi fogságra változtatható át) ítélte, míg özv. Uglisa Józsefnét a vád és következményei alól felmentette. Első- és másodrendű vádlottak felebezést jelentettek be, valamint felebezett ezek terhére a kir. ügyész is.

§ **A javíthatatlan.** Pandur György egyházbéri lakos bátran megérdemli ezt a jelzőt, mert dacára annak, hogy betörés és lopás büntetéseért már több ízben ült börtönben hat hónapot, majd nyolc évet fegyházban töltött, még sem elégette meg a börtön-levegőt, hanem 1899. évi június hó 8-án álkulcs segítségével betört Nyala Janos kacsótai lakos házába, a

honnan egy vég vásznat lopott el. A csendőrök azonban a káros feljelentése folytán már másnap elfogták s átadták a pécsi kir. ügyészségnek, ahonnan ma délután kísérték át a törvényszékhez, hol délután kezdték meg ez ügyben a végtárgyalást. A törvényszék Pandur Györgyöt két évi fegyházra ítélte, melybe a vizsgálati fogságból két hónapot beszámítanak. Az ítélet ellen vádlott és a kir. ügyész felebeztek.

§ **Az asszonyelv.** Duna Istvánné siklósi lakosnőnek elveszett egy kendője. E fölötti bánatában aztán nem tudott okosabb dolgot, minthogy Schlitt Jánosné siklósi lakosnőre ráfogta, hogy ő lopta el az elveszett kendőt, sőt a miatt panaszt is emelt Schlitt Jánosné ellen. Miután azonban vádját nem tudta beigazolni s a bíróság Schlittné a lopás vádja alól felmentette, az a felmentő ítélet alapján nyilvános rágalmozás miatt tett feljelentést a pécsi kir. törvényszéknél, mely ma délután vette ez ügyet tárgyalás alá, lapunk zártáig azonban ítéletet nem hozott.

TÁVIRATOK.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Rennesben ma a lyceumhoz vezető utat katonaság zárta el.

Demange védőügyvéd a tárgyalás elhalasztását indítványozta hétfőig, míg *Labori* felgyógyul.

Cassiere kormánybiztos ellenezte a tárgyalás elhalasztását s a kérelmet a bíróság vissza is utasította s folytatták a tárgyalást.

Lebon gyarmatügyi miniszter Dreyfust szökési kísérlettel és titkos levelezéssel vádolja. Azért voltak hozzá szigorúak.

Cassiere kormánybiztos: Igaz-e, hogy a legegyszerűbb levélről néha harminchárom fogalmazványt készítették vele; a mi igazán furcsa?

Lebon: Ez igaz.

Dreyfus: Nem akarok arról a borzasztó szenvedésről beszélni, melyet egy francia és ártatlan ember kiállt!

Henry alezredes özvegye következt ekkor kihallgatásra.

Az *elnök* kérdésére, hogy mit értett férje utolsó levelében ezzel a mondásával:

— Jól tudod, hogy kinek érdekében cselekedtem; feleli:

— Semmit, csak az országot értette. A mit tett, a hadsereg megmentésére tette.

Henryné Walsin beismerése dacára se hiszi, hogy ő írta a borderót. Walsin közönséges conditiore és hamisító. Dicséri Henryt s *Bertulus* előadását Henryről valótlannak mondja. *Bizonyos, hogy Dreyfus írta a borderót*; lesznek erre tanúk, kik anyagi bizonyítékokkal szolgálnak. *A katonai attasék levelezése is Dreyfus bűnőségét bizonyítja*, a mi kiderült a titkos iratesomókból is. Tagadja, hogy férje Walsinnal közelebbi ismeretségben volt. Nem igaz, hogy kölcsönt vett tőle.

Eskor szünet következett, mely után *Roget* tábornokot hallgatták ki. *Dreyfust bűnösnek tartja*. Egész fellépése mutatja, hogy ő a katonai Dreyfus-ellenes párt feje. Véggkövetkeztetése: *Walsin ártatlan; Dreyfus bűnös!*

— **Labori állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Laborinak*, Dreyfus meglőtt védőügyvédének rossz éjjele volt; de reggelre jobban lett. Ma hygienikus okokból átvitték a beteget *Basch* tanár házába.

A rendőrség nyomában van a mérnyölnek.

Szerkesztői üzenet.

A **protectió.** Névtelenül beküldött közleményeknek helyet nem adhatunk lapunkban, mert a beküldőt legalább a szerkesztőségnek ismernie kell. De a főnti cím alatt beküldött cikket még akkor sem közölhetjük, ha ismernők is a szerzőjét, mert ilyen súlyos vádak csak úgy általánosságban tartva nem dobhatunk a piacra. Ha az illető hivatalokban csakugyan oly sűrűek az igazolatlan kimaradások s a hivatalnokok viselkedése csakugyan olyan botrányos, képzettségük és képességük csakugyan olyan kritikán alóli: akkor tessék a főispánhoz fordulni, a kiről tudja mindenki, hogy éppen nem barátja a hivatali visszaélések elsimitásának.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Üzlet-ház bérbeadás.

Siklóson, a sáncz-utca 9. sz. alatti

üzletház (kávémérés),

mely áll 6 szoba, 2 konyha és mellék-helyiségekből, f. é. október 1-től bérbe-adandó.

Bővebbet a tulajdonos **Nagy Ferencz** vendéglősnél Siklóson, hegy-utca 28. szám alatt.

1820. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dárdai takarékpénztár végrehajthatónak Lindemann Erzsébet férj. Sziebner Györgyné és Obradovics Milán kk. baáni lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 200 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Baán községben a 610. sz. betétben felvett 1308²/₆, 1428²/_a hrsz. ingatlanból a felére 241 frt 50 kr.; továbbá a baáni 592. sz. betétben foglalt 1388²/_d hrsz. egész ingatlanra, tehát az 1881: 60. t.-cz. 156. §-a a) pontja értelmében végreh. szenvedő Sziebner György kkorunak nem terhelt fele részére is 187 frt kik. árban; ugyanott 1428²/₆ hrsz. ingatlanból a felére 148 frt kik. árban oly formán, hogy 592. sz. betétben a C/2. és C/3. alatti szolgálmi jog épségben fentartandó, — elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 24 frt 10 krt, 18 frt 70 krt, 14 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-a jelzett

árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1899. évi június hó 23-án.

Székács alb. h.

Dr. Molnár,

kir. albiró.

2810. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dárdai Takarékpénztár végrehajthatónak, Kolarics Czvetkó és neje Sztrainics Draga és Eckhardt Mihály baáni lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 300 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő,

Baán községben a 251 sz. betétben felvett, A. I. 1. és 2. rsz. urbéri birtokra 535 frt; a 617. betétseli A. 1—15 sorsz. urbéri birtokból Eckhardt Mihály fele részére 243 frt becsárban, mint kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 53 frt 50 kr. 24 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi június hó 23-án.

Székács alb. h.

Dr. Molnár

kir. albiró.

A pécsi nyilvános 3 osztályu Porges-féle felső kereskedelmi iskola

jövő (25-ik) tanéve f. év szeptember hó 1. napján nyílik meg.

Ez az intézet az ország többi felső kereskedelmi iskoláival (akadémiákkal) teljesen egy rangban áll és a végzett növendékek az érettségi vizsgálat letételével az egy évi önkéntesi jog kedvezményében részesülnek.

A beiratások az intézet helyiségében Pécsett (Kossuth-utca 5. sz.) történnek f. é. augusztus hó 31-től kezdve.

Ugyanott folynak a beiratások

a nyilvános polgári fiu-iskolába,

mely Pécs sz. kir. város segélyezése mellett nyílt meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt

az igazgatóság.

Pécsett, 1899. évi augusztus hó.

Butor kiárusítás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

a v. bukott Günsberger Mór

csődtömegéhez tartozott

összes asztalos és kárpitos butorokat

megvettem és azokat a volt helyiségekben: **Széchenyi-tér 18. sz., régi takarékpénztári épület, I. és II. emelet,** a rendes üzleti órákban árusítom ki.

Miután nem gyakran nyílik alkalom butort a beszerzési áron alul vásárolni, azért a tisztelt vevőközönség figyelmét saját érdekében felhívom, hogy bevásárlását mielőbb eszközölje, hogy

a dús és választékos nagy raktárban kedv szerint válogathasson.

Tisztelettel

Hartman Armin.